Adventní Pregled — I Šabatní Glasnik

„Ovdje je postojanost svetih, ovdje su oni koji drže zapovijedii Božje i vjeru Isusovu.” Otk. 14:12.

IZD. 77, BR. 10. **BETL KRIK, MIČ., MART 06, 1900.** **CEO BR., 2366.**

ALONZO T. JONES

PORUKA TREĆEG ANĐELA

ŠTA JE TO U ODNOSU NA ĆERKE VAVILONA? 2. DIO

SVE dok osoba hoda u Božjem svetlu, voli i prihvata Božju istinu, kako god ta istina može doći do nje, dotle će je pratiti Božje prisustvo i sila, i imaće uticaj kod ljudi. Trajno *Božje* prisustvo i sila je jedini pravi izvor legitimne sile i uticaja *kod ljudi*. Kada je Jakov znao da nema snage protiv Isava, koji je dolazio sa četiristo naoružanih ljudi, on je revno tražio Boga svu noć, do svitanja dana; i kada je anđeo uzviknuo, „Pusti me, jer sviće dan“, Jakov je rekao, „Neću te pustiti, osim ako me blagosloviš“. „I upitao ga je on, ‘Kako ti je ime’? A on reče: ‘Jakov.’ I reče onaj: ‘Više ti ime neće biti Jakov, nego Izrael: jer si kao knez imao snage s Bogom i s ljudima i nadvladao si.’” Post. 32:26-28.

Tako je trajno Božje prisustvo i sila jedini pravi izvor legitimne sile i uticaja kod ljudi. I nastavljanje hodanja u svetlu koje napreduje, primanje dodatne istine, je jedini pravi način imanja ovog trajnog Božjeg prisustva i sile; zato što je to jedini put vere: a vera je jedini način da Bog boravi sa nama, ili mi sa njim. Prema tome, po prirodi stvari, kad god su svetlo za napredovanje ili dodatna istina odbačeni, Božje prisustvo i sila su izgubljeni; i, u ovome je, pravi izvor legitimne sile i uticaja kod ljudi izgubljen. I kad god je ovo tako, bilo u slučaju pojedinca ili crkve, taj gubitak je primećen od tog pojedinca ili crkve: i *onda* su imali neizbežno pribegavanje svojim sopstvenim izumima, spoljnim i svetovnim sredstvima, da se obezbedi sila i uticaj kod ljudi.

U svim slučajevima u celom ovom toku istorije, od dana apostola do sada, kad god je crkva odbila da hoda u svetlu koje napreduje, kad god je odbila da primi dodatnu istinu, odvojila se od Božjeg prisustva i sile, i onda je neizbežno pribegla svojim sopstvenim izumima, i spoljnim i svetovnim sredstvima obezbeđivanja sile i uticaja kod ljudi. I od 1840-44. je bilo, i jeste, tako sa ovom crkvom u Sjedinjenim Državama. Ona je odbacila Božju poruku; i tako se odvojila od *Božjeg* prisustva i sile, i tako je izgubila silu i uticaj *kod ljudi*.

Međutim sila pripada Božjoj crkvi. To je rešeno: to je Božja sila. I silu će ona imati: silu mora imati, ili propasti. Međutim to je samo Božja sila koja je može održati živom. Bilo kojom drugom silom, koliko god velika ona može biti, ona će sigurno propasti. Božja sila kao što je pokazana u pravom Hristovom jevanđelju, *privlači* ljude; jer je zapisano: „Ja ću, ako budem podignut sa zemlje, sve privući k sebi.“ I, po prirodi stvari, kada je crkva odbacila silu večnog jevanđelja raspetog Hrista koja privlači, ona je primorana da pribegne drugim sredstvima privlačenja ljudi, opet, po prirodi stvari, ona ih ne privlači Hristu, već sebi: postoji „otpadanje“: ona uzvisuje sebe na mestu Boga, i privlači učenike sebi.

Svako zna da su protestantske crkve u Sjedinjenim Državama upravo sledile ovaj pravac. Počevši sa festivalima jagoda na leto, i večerama sa ostrigama na zimu, prošle su kroz uzastopne faze „vreća za grabljenje“ [*], „ribnjaka“ [†], „ljubljenja pčela“ [‡], „aukcijskih prodaja“, „kolača sa prstenovima“ [§], „ludih večera“ [**], lutrija, predmetnih lutrija, itd.. Sve ovo je previše zloglasno da bi bila potrebna bilo kakva vrsta dokaza.

I ovaj loš prelaz, od blaže do intenzivnije vrste, je skroz savršeno logičan, jer kada su crkve pribegle takvim sredstvima privlačenja mnoštva i „uticanja na mase“, blaži oblici zabave su uskoro postali zastareli. I pošto su ti izgubili svoju silu privlačenja, drugi i noviji mehanizmi su morali da budu izmišljeni. I na kraju su dovedeni do svojih krajnjih granica za bilo kakve takve izvore.

Međutim postojao je još jedan izvor sile i uticaja kod ljudi koji još nije bio taknut: to je bila — država. I verno logici slučaja, i verno celom toku istorije, ova sila države na kraju nije samo prizvana, već su pod pretnjama političke propasti zakonodavcima, i „prisiljavanjem njihovih predstavnika u kongresu“, zapravo *preuzeli* vlast od vlade Sjedinjenih Država, i od tada su se hvalili da drže vladu Sjedinjenih Država u svojim rukama. I po njihovim sopstvenim izjavama i po priznanju vodećih državnika nacije, sila države i uticaj zakona su jedina sila i uticaj od kojih je crkva zavisila da kontroliše mase, čak i iz svog sopstvenog članstva.

I tako su te crkve upravljale celim tokom, po primeru velikog Vavilona, majke; i, odbacivanjem istine, odvajajući se od svog Gospoda, i udružujući se sa zemaljskim kraljevima, učinili su sebe pravim ćerkama „Vavilona velikog, majke bludnicama i gnusobama zemaljskim“.

Tako je odbacivanje *prve* od *tri anđeoske poruke* iz Otkrivenja 14, rezultovalo „otpadanjem“ od istine, i formiranjem Vavilona ćerki. I, *prema tome*, *druga* poruka je dospela svetu, i mora biti data: „Pade, pade Vavilon, taj veliki grad, jer je vinom gneva svog bluda opio sve narode.“

I kao što se prvo „otpadanje“, koje je rezultovalo Vavilonom majkom, završilo formiranjem „*zveri*“, tako se i ovo drugo otpadanje, koje rezultuje Vavilonom ćerkama, završava formiranjem „*lika zveri*“. I *ovo* zahteva *treću* od *tri anđeoske poruke*, — veliku i silnu Poruku Trećeg Anđela, — koja prati prve dve, „govoreći jakim glasom: ‘Ako se ko klanja zveri i njenom liku, i primi njen žig na svoje čelo ili na svoju ruku, i on će piti od vina gneva Božjeg, koje je natočeno nepomešano u čaši njegovog gneva“. Otk. 14:9, 10.

Takva je filozofija i takav je tok stvari koje su uzrok toga što se u svetu daje Poruka Trećeg Anđela. I tako smo dovedeni do *vremena* Poruke Trećeg Anđela, i do *stanja stvari* koje zahteva da ta poruka bude izneta. I, prema tome, dovedeni smo do razmatranja same Poruke Trećeg Anđela, pošto je povezana sa „zveri i njenim likom“.

---

[*] Izraz označava vreće iz kojih osoba nasumično bira neki predmet bez da gleda šta je u vreći. Svako izvlačenje predmeta iz vreće se posebno naplaćivalo. – prim. prev.

[†] Ribnjaci su bili jedan od najrasprostranjenijih trikova za prikupljanje sredstava i dečju zabavu koji su se koristili u američkim protestantskim crkvama 19. veka. Lažni ribnjak je postavljan u zatvorenom prostoru koristeći zavese, karton, oslikano platno ili drvenu kabinu. Deca (a ponekad i odrasli) su „pecali“ štapom i kanapom. Iza zavese, volonteri su zakačili malu nagradu na najlon. Cilj je bio zabava plus prihod. Pecaljka je bila napravljena od drške tiple ili metle, sa kanapom i savijenom iglom ili spajalicom koja služi kao udica. Nagrade su bile slatkiši, igračke, kompleti za šivenje, obeleživači, male kartice sa stihovima, sitnice, povremeno šaljivi predmeti. Učesnici su plaćali malu naknadu po bacanju. Crkve su volele marže. – prim. prev.

[‡] Ljubljenje pčela je funkcionisalo kao javni spektakl za prikupljanje novca, gde bi mlade devojke za deset centi po poljupcu poljubile svakog muškarca koji bi stajao u redu za poljubac. Spektakl bi trajao dok se ne prikupi dovoljno novca. – prim. prev.

[§] Kolači sa prstenovima su u osnovi bile lutrije pečenih proizvoda optimizovane za prihod, maskirane kao zdrava crkvena zabava. Dugačak kolač ili niz malih kolača imali su prstenove pečene unutra ili prstenove pričvršćene za kanape provučene kroz kolače. Učesnici su plaćali naknadu da bi isekli parče ili povukli kanap. Ako je vaše parče/kanap otkrilo prsten, „osvojili“ ste nešto: još jednu poslasticu, suvenir ili samo pravo na hvalisanje u zajednici koja očajnički traži zabavu. – prim. prev.

[**] „Luda večera“ je u osnovi bila neobična večera osmišljena da bude namerno haotična, neusklađena ili apsurdna radi zabave po principu hajde da ubrizgamo sitnu kap anarhije u kulturu opsednutu pravilima. Struktura je varirala, ali uobičajene komponente su bile: Besmisleni meniji: Gosti su birali stavke sa liste namerno kriptičnih ili smešnih imena. Završili bi sa tanjirom koji je sadržao, recimo, kašiku, krompir, čačkalicu i parče pite, ali bez viljuške. Neusklađena jela: Supa se služila poslednja, dezert prvi, a piće se služilo bez čaša do sledeće ture. Haos zasnovan na rekvizitima: Salvete su služile kao glavna jela, prava hrana se služila umotana u papir, pribor za jelo je stizao pobrkan. Zbunjenost je terala ljude da razgovaraju jedni sa drugima, razmenjuju stvari, pomažu jedni drugima i navodno se „opuste“. – prim. prev.